

ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΛΑΣΤΙΚΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

Δ'ΕΥΞΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

Φ. Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὅδος Ἀλ. Σούτσου ἀριθ. 17, Πάροδος Λυκαβητοῦ.

Συνδρ. Ἐσωτερικοῦ φρ. 8 — Συνδρ. Ἐξωτερικοῦ φρ. 10

ἜΤΟΣ Α'

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ἌΡΘ. 10

ἮΧΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ὁ καιρὸς ἠλλάξεν καὶ θ' ἀλλάζομεν ἐνδύματα. Ἐγένετο δροσερὸς καὶ ἡμεῖς δροσερότεροι. Τὸν ἀκολουθοῦμεν πάντοτε κατὰ βῆμα καὶ ἂν δυνάμεθα, ἄς πράξωμεν διαφορητικά. Ἀραιώσαμεν τὰ ταξίδια μας εἰς Φάληρον, ἰσυντομεύσαμεν τὰς μεταβάσεις μας εἰς τὰ ὑπαίθρια θέατρα καὶ ἐνῶ, ταῦτα μᾶς ἐφαίνοντο ἐξαίσιμα ἀπολαυστικά μέρη καὶ κέντρα τὸ πρῖν, ἴδιαι τὰ ἀποστρεφόμεθα, ἀνδιάδαντες πλέον αὐτὰ καὶ μᾶς φαίνονται ἀνούσια!... διότι τὰ ἐχορτάσαμεν; ἢ διότι μᾶς διώκει ὁ χρόνος, τὸ γῆρας ὁ κόπος, ὁ κόρος;

Ἄνεμος δροσερὸς καὶ κόνις φρικώδης μᾶς κατέκλυσε τὰς ἡμέρας αὐτάς. Αἱ αἰθουσαί μας, βιβλιοθῆκαι μας, τὰ ἐμπορεύματα τῶν ἐμπόρων καὶ τὰ γλυκύσματα τῶν ζαχαροπλαστῶν ὑποφέρουσι φρικωδῶς μέχρι καταστροφῆς. Ἄν τὰ ἐγκλεισθῆτε ἐντός τῶν ὑαλοπινάκων πνίγονται καὶ ξεραίνονται ὑπὸ τοῦ πνιγροῦ καύσωνος, ἂν δὲ τὰ ἀφήσθητε ἐκτεθειμένα εἰς τὸν ἄνεμον καὶ τὴν κόνιν, ἀλλοίμονον, καταστρέφονται αὐθαρῆ! Τί πνιγρὰ κατάστασις!

Καὶ ἐν τούτοις αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὴν ἑλλειψιν τοῦ ὕδατος καὶ θεραπεύεται ἅμα ὡς ἔχετε

ἄφθονον τοιοῦτον νὰ καταβρέχετε δις τῆς ἡμέρας πάσας τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης.

Ἄλλὰ ποῦ ὕδωρ; ὁ δῆμος δὲν κατώρθωσεν ἔτι τίποτε. Μανθάνομεν ὅμως, ὅτι ὡς ἀπὸ μηχανῆς Θεοῦ ὁ πολὺς Σουμαρπας, ὁ ἀφρων θεωροῦμενος ὑποψήφιος δήμαρχος, ὁ ἀνόητος ταραξίας καὶ μεγαλαυμαχίας, ὁ φαντασιόπληκτος ἐφευρέτης ἀφθόνων πηγῶν ὑδάτων, προσληφθεὶς τέλος μετὰ πολυετῆ διακήρυξιν τοῦ περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐξευρέσεως ὑδάτων, κατώρθωσε νὰ ὑποδείξῃ τὰ μέρη ὑφ' ἃ ὑπάρχουσιν ἀρχαῖαι πηγαὶ καὶ ὄντως εὗρεν ἀφθονον ὕδωρ!

Τί εἶναι τοῦτο Κύριοι ἀρμόδιοι; νὰ τρίψωμεν τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ Σουμαρπας νὰ κατέχη μόνος τὸν χάρτην τῶν ἀρχαίων πηγῶν καὶ ὑδραγωγείων καὶ σεῖς νὰ μὴ γνωρίζετε τίποτε; Γνωστὸν εἰς πάντας, ὅτι αἱ Ἀθῆναι ἐπότιζον 300,000 κατοίκους. Εἶχον ὄρα καὶ πηγὰς καὶ δεξαμενάς. Ποῦ κείνται αὐταί; Δὲν κατέγεινε ποτὲ κανεὶς εἰς χαρτογράφειαν. ἂν ὄχι τοποεῦρεσιν αὐτῶν; Ἡ ὁ Σουμαρπας κατώρθωσε νὰ σὰς γελάσῃ;

Καὶ ἀρχίζομεν ν' ἀδιμονοῦμεν διότι δὲν βρέχει. Οἱ μούστοι καὶ τὰ κουβαλήματα μᾶς ἀνέμνησαν ἐφέτος τὸν χειμῶνα πρὸ τῆς βροχῆς, ἥτις συνήθως εἶναι ὁ προάγγελος αὐτῶν.

Τὰ κουβαλήματα! τί ὠραία τελετὴ! Αἱ Ἀ-

θῆναι ἄνω κάτω. Ἡ ἰη Σεπτεμβρίου δύναται κάλλιστα νὰ ὀνομασθῆ, α' Εξάκκις πρὸς μετανάστευσιν!» Καὶ διατὶ τάχα νὰ μὴ εἴμεθα καὶ πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ἕτοιμοι, ἐν περιπτώσει λοιμοῦ, ἀνομβρίας, ἐπιδημίας ἢ καὶ... ἔκτακτο-πιλάλας;

ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΕΙΝ ΚΑΙ ΑΝΑΜΕΝΕΙΝ

Ὀνειροπολεῖν, ἰδοῦ ἡ εὐτυχία.
Ἄναμένειν, ἰδοῦ ἡ ζωὴ.
Εἶπεν ὁ Οὐγκὼ

Εὐτυχὴς λοιπὸν ὁ ὀνειροπόλος.
Καὶ ὅμως πολλάκις τὸ ὀνειροπολεῖν εἶναι ἀπόρητο τοῦ δυστυχεῖν.
Ὁ δυστυχὴς κυρίως ὀνειροπολεῖ καὶ ἐν τῇ ὀνειροπόλῃσιν νοερῶς εὐτυχεῖ, ἐνῶ πραγματικῶς καθίσταται ἔτι δυστυχής.
Ὀνειροπολεῖν εἶναι ἐσωτερικὴ διάθεσις, προέρχεται ἔσωθεν.
Ὁ ὀνειροπόλων πρὸς στιγμήν ζη με ὄνειρα, αἰσθάνεται ἑαυτὸν, ἑαυτὸν καὶ μόνον ὡς τὸν εὐτυχέστατον, καὶ ὁ τοῦτος πλανᾶται, ἐνῶ ἡ φαντασία του ἀναπλάττει καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του βλέπουσιν φανταστικὰ ὄντα, ἀνόπαρακτα, ψευδῆ.
Ὅμως εὐχαριστεῖται, χαίρει, ἀγάλλεται, καὶ δι' αὐτὸ εἶναι εὐτυχής.
Πολλάκις εἶναι τόση ἡ δυστυχία του ὥστε καὶ ἡ

4 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 4
ΤΡΟΜΕΡΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Ἀγαπητῆ μου Εἰρήνη,
Πάντες με νομίζουσιν εὐτυχεῖ, ὅπως καὶ σύ, ἀλλ' οἵμοι! ἐγὼ μόνον γνωρίζω, πόσον πάσχω καὶ ἤδη ἀναγνωρίζω πόσον πολλάκις, ἀντὶ νὰ χαίρωνται, πάσχουσι πολλὰ τῶν ἐρχομένων εἰς γάμου κοινωνίαν.
Ἄ! ὁ γάμος! δὲν εἶναι πολλάκις Εἰρήνη μου εὐτυχία, καὶ ἐνῶ σὲ συγχαίρονται, σὲ ἀπαγγέλλουν καὶ σὲ περιπτύσσονται με πικροῦς εὐχὰς συγγενεῖς καὶ φίλοι καὶ σὲ νομίζουσιν τὴν εὐτυχέστεραν τῶν γυναικῶν, σὺ μόνον ἐνδομύχως γνωρίζεις τὴν κατασπαράσσουσαν τὴν καρδίαν σου ὀδύνην! καὶ σὺ μόνον γνωρίζεις πόσον πάσχεις!

ιδέα τῆς φανταστικῶς ἀναπαρισταμένης εὐτυχίας τὸν θέλγει, τὸν εὐχαριστεῖ.
Καὶ εὐτυχεῖ με ὄνειρα καὶ εὐτυχεῖ με χιμαίρας.
Ὀνειροπολεῖν εἶναι ἀτασχόλησις τῆς ζωῆς.
Ἄπαντες ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ἀνεξαιρέτως ὀνειροπολοῦσι. Καὶ ὀνειροπολοῦσιν ἀναλόγως καὶ σχετικῶς μετὰ τὴν ἡλικίαν των, μετὰ τὴν ἠθικὴν, ἡλικίαν καὶ σωματικὴν κατάστασιν των, μετὰ τὸ γένος των κ.τ.λ.
Εὐτυχίαν, ἡλικίαν, πλοῦτη, ἀποκατάστασις, εὐέλπι μέλλον, γνώσεις, δόξαν, τιμὰς, ἕως καὶ θάνατον καὶ... μανσωλεῖον.
Νὰ ἤμην, νὰ εἶχον, νὰ ἠδυνάμην.
Καὶ περὶ ὁ καιρὸς, καὶ μεγαλῶνει, φθίνει, γηράσκει καὶ μένει μετὰ τὰ καὶ μετὰ τὸ εἶναι.
Καὶ ὅμως εἶνε εὐτυχὴς ἐν τῇ δυστυχίᾳ του.
Ὁ εὐτυχὴς εἰ νὰ ὀνειροπολήσῃ;
Αὐτὸς τὸ πᾶν δύναται, ἐπομένως καὶ πᾶν τὸ ἐπ' αὐτοῦ ὀνειροποληθὲν γίνεται πραγματικόν.
Καὶ ὅμως πολλάκις ἐν τῇ εὐτυχίᾳ του εἶνε δυστυχής.
Δυστυχὴς ἠθικῶς, δυστυχὴς πνευματικῶς, σωματικῶς. κ.τ.λ.
Τί τὸ τέλειον;
* * *
Ἄναμένειν, ἦτοι ὑπομονή.
Ἡ ὑπομονὴ ὅμως ἐπιβάλλεται ἔσωθεν, εἶναι ἐξωτερικὴ ἐνέργεια ἐπιβῶσα ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς διαθέσεως.
Ἐπιμονὴ εἰς τοὺς πάντας.
Ἐπαθεῖς τίποτε; ὑπέοτε τίποτε; ὑπομονή.
Θέλεις τίποτε; θὰ τὸ ἀποκτήσῃς, ὑπομονή.
Δὲν ἔχεις; ὑπομονή, ἔχει ὁ θεός.
Καὶ οὕτω τῆς καὶ πολλάκις..... βίον ἀβίωτον.
Ν. Ι. Πρ.

Θὰ σοὶ διηγηθῶ πρόσφατον γεγονός, θὰ σοὶ ἀποκαλύψω τὸ μυστήριον τῆς καρδίας μου, διότι θέλω ν' ἀνακουφισθῶ, νὰ ξεσκάσω!
Εἶμαι δυστυχής, διότι εἶμαι ἠθικῶς καὶ ἀκουσίως αἰτία ἀνθρωποκτονίας καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἡσυχάσω τὸν νοῦν μου.
Φαντάσθητι, φίλη μου, ἐγὼ ἡ νέχ σύζυγος, εὐτυχὴς γυνή, ἀνθρωποκτόνος! καὶ μόνη ἐγὼ νὰ γνωρίζω τοῦτο καὶ ὁ φονευθεῖς!
Πῶς θέλεις νὰ εἶμαι εὐτυχής, πῶς θέλεις νὰ ζῶ εὐδαίμων!
Ἄκουσον, Εἰρήνη μου, καὶ φρόνισον! θὰ σοὶ διηγηθῶ τὰ πάντα ἐν λεπτομερείᾳ, τὴν ἱστορίαν τῶν γάμων μου.
Ἡγάπησα καὶ ἠγαπήθην, ἐλάτρευον καὶ ἐλάτρουόμην, ὑπανδρεύθην καὶ μόλις ἐνόμιζον, ὅτι εἰσηρχόμην εἰς βίον ἥτυχον καὶ εἰρηλικόν, εὐτυχῆ καὶ ἥττον ἀμέριμον, αἴφνης σπαραξικάρδιον γεγονός ἐτερμάτισε τὸ μέλλον μου καὶ ἀνέλπιστον συμβῆν μοὶ κατέτρεψε τὴν ἡσυχίαν.
Ἄκουσον λοιπὸν.
Ὁ καθηγητὴς κ. Παῦλος Ι. . . . . τεσσαρακονταετῆς τὴν ἡλικίαν οὐδὲν πάθος ἢ ἐλάττωμα εἶχε, ἡ τὴν μελέτην καὶ τὴν διδασκαλίαν νυ-

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Διαθήκη φιλαργύρου
Γέρον τις ἄγαμος καὶ φιλάργυρος δὲν ἠδύνατο νὰ εὕρῃ ὑπρέτην δικαρκῆ, διότι ἀπῆτει πολλὴν ἀφοσίωσιν καὶ μεγίστην λιτότητα παρ' αὐτοῦ.
Βλέπων δὲ ὅτι ἠναγκάζετο οὕτω νὰ ὑπηρετῆ αὐτὸς ἑαυτὸν, ἔσπεραν τινὰ κατώρθωσε νὰ σκεφθῆ μέσον διὰ τοῦ ὁποῦ ἤλπιζεν, ὅτι θὰ εὕρῃ ὑπρέτην πιστόν καὶ ἰδίως ἐγκρατῆ καὶ διαρκῆ.
Ἀμέσως δὲ προσκαλεῖ τὸν συμβολαιογράφον του, καὶ τῷ λέγει νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν διαθήκην του τὰ ἐξῆς:
«Κληροδοτῶ εἰς τὸν ὑπρέτην μου, ὅστις θὰ μοῦ κλείσῃ τὰ μᾶτια 1200 λίρας καὶ τὸ δεῖνα κτήμα μου».
Μόλις τοῦτο διεδόθη, σωρὸς ὑπηρετῶν ἐδραμον πρὸς αὐτόν.

Χθήμερον κατεγίνετο εἰς ταῦτα, ὁλοθύτως ἀπειρώων ἑαυτὸν εἰς τὴν ἀποστολήν του. Οἱ φίλοι του ἔλεγον, ὅτι εἶχε γεννηθῆ διὰ τὴν μελέτην, οἱ δὲ συγγενεῖς του, ὅτι δὲν ἐγνωρίζον ἐλάττωμά του.
Ὅλην τὴν εὐτυχία εὕρισκετο εἰς μόνα τὰ βιβλία του.
Ἄλλως τε ἦτο ὀλιγαρκῆς, ὀλίγον κοινωνικός, ἡρέσκετο τοῦναντίον εἰς τὸν μονήρη βίον, πάντοτε δ' ἕθεῖτο μόνος εἰς τοὺς περιπάτους. Διὰ τοῦτο οὐδεὶς ἐξεπλήττετο, ὅτι δὲν εἶχε ποτὲ ὑπανδρευθῆ ἢ μελέτη, φρίεται, οὐδέποτε τῷ ἔδωκε καιρὸν νὰ γνωρίσῃ γυναῖκα. Κάποιος φίλος του εἶχε διαδώσει ποτὲ, ὅτι ὁ κόσμος ἠπατάτο καὶ ὅτι ὁ Παῦλος ἐνέκρυπτε εἰς τὴν καρδίαν του μυστήριόν τι, πλ.ν ὁ καιρὸς ἀπέδειξεν ὅτι μᾶλλον ὁ φίλος ἠπατάτο! Καὶ οὕτως ἡ διάδοσις αὕτη παρῆλθε καὶ ὁ βίος τοῦ Παύλου ἐξηκολούθει πάντοτε ὁ αὐτός.
Ἐν τούτοις τὰ ἔτη παρήρχοντο καὶ ὁ θάνατος τοῦ γαμβροῦ του μετέβαλε κάπως τὸν μονήρη βίον του. Ἡ ἀδελφὴ του Δάφνη μείνασα νέα ἔτι χήρα καὶ μόνη ἐν τῷ κόσμῳ, πρεσβύτητος τὸν ἀδελφὸν της νὰ συζῆσωσιν ὁμοῦ. Ὁ Παῦλος τὴν ἠγάπα καὶ δὲν τῇ ἠρνήθη τὴν χάριν ταύτην. Ἐκτοτε δὲ ἔζων καλῶς. Ἀλλ' ἡμέραν τινὰ λαμβάνει

Ἀποθνήσκοντος δὲ ποτε τοῦ γέροντος τούτου φιλαργύρου, ἔσπευσαν οἱ συγγενεῖς του ζητοῦντες νὰ τὸν κληρονομήσωσιν, ὡς καὶ ὁ ἀναφερόμενος ὑπρέτης.
Εἷς ὁμῶς ἐκ τῶν κληρονομῶν ἀναγνώσας τὸ «κληροδοτῶ εἰς τὸν ὑπρέτην μου, ὅστις θὰ μοὶ κλείσῃ τὰ μᾶτια κτλ.» ἀνέκραξε μετὰ χαρᾶς.
— Ἡ διαθήκη εἶναι ἄκυρος, ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ μέρος.
— Καὶ δικτὶ; κύριε, τῷ εἶπε τρέμων ὁ ὑπρέτης.
— Διότι ὁ θεὸς μου ἦτο μονόφθαλμος καὶ φυσικῶς δὲν ἠμπόρεσε νὰ τῷ κλείσῃ τὰ μᾶτια.
Ἐντρομος ὁ δυστυχὴς ὑπρέτης ἐδραμεν εἰς τινα δικηγόρον, καὶ μαθὼν ὅτι εἶχε πλῆρες δίκαιον, κατέφυγεν εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὅποσον ἀπεφάνθη, ὅτι ὁ γέρον γράψας «τὸν ὑπρέτην ὅστις θὰ τῷ κλείσῃ τὰ μᾶτια» ἐνόει βεβαίως τὸν ὑπρέτην, ὅστις ἤθελε μείνῃ πλησίον του μέχρι θανάτου.
Οὕτως ἐκέρδησεν ὁ πιστὸς μείνας ὑπρέτης.

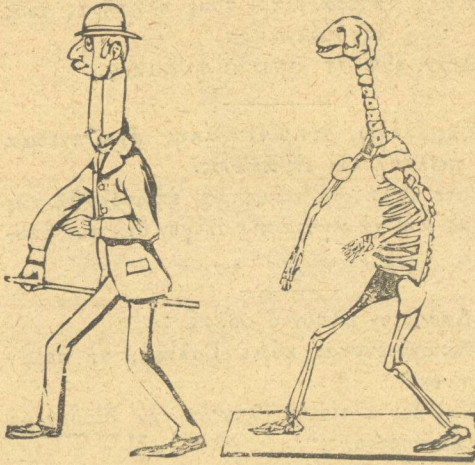

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΛΘΕΙΑΙ

Αἱ πλεῖσται γυναῖκες φροντίζουσι νὰ κοσμοῦνται ὀλονέν, εἰς τόσην δὲ μταιοσπουδίαν ἐπεδόθησαν ἤδη, ὥστε βαρύνονται διὰ πᾶν ὅ,τι δὲν τὰς τέρπει.
ἐπιστολὴν παρὰ τινος φίλου του ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὅστις τὸν παρεκάλει ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐπιτροπείαν ὄρφανῆς τινος κόρης καὶ πλουτίας, ἥτις θὰ ἐστὲλλετο εἰς Ἀθήνας, ὅπως εἰσπαθῆ εἰς τὴν παρεναγωγείον. Ὁ Παῦλος εὐχαρίστως τὸ ἐδέχθη, ἀλλ' ἡ ἀδελφὴ του Δάφνη τοσοῦτον συνεκινήθη καὶ κατεβέβη ἐκ τῆς συμπαθητικῆς συμπεριφορᾶς τῆς ὄρφανῆς, ὥστε παρεκάλεσεν ἐπιμόνως τὸν ἀδελφὸν της νὰ μὴ τὴν τοποθετήσῃ ἐντὸς παρεναγωγείου, ἀλλὰ νὰ τὴν προσλάβουν οἱκοὶ καὶ οὕτω καὶ αὕτη θὰ εἶχεν μίαν καλὴν συντροφίαν καὶ ἡ νέα κόρη θὰ ἠεὐχαριστεῖτο παρ' αὐτοῦ καὶ θὰ ἐλάμβανεν ἀνατροφὴν καλλιτέραν καὶ μᾶλλον πρέπουσαν εἰς τὴν κοινωνικὴν τῆς τάξιν ἄλλως τε δὲ θὰ ἐπεβλέπετο ἐγγύτερον παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ της εἰς τὰς σπουδὰς της. Ὁ Παῦλος ἐδέχθη καὶ τοῦτο καὶ οὕτως ἡ Μάρια ἔμεινε πλησίον αὐτῶν, ἡ δὲ Δάφνη τοσοῦτον τὴν ἠγάπα, ὥστε τὴν ἐπεριποιεῖτο ὡς μήτηρ, διότι ἐκ τοῦ δυστυχούς γάμου της δὲν εἶχεν ἀποκτήσῃ τέκνα. Ἡ δὲ ἀφοσιωμένη καρδιά της ἀφιέρωσεν ὅλους τοὺς θηταυροὺς της εἰς τὴν μικρὰν ἀγαθὴν, εὐπειθῆ καὶ χαριτόβρυτον ὄρφανήν.
Ὁ καθηγητὴς ἠεὐχαριστεῖτο ἀφ' ἑτέρου βλέ-

Γρίφος. Ὁ πρῶτος λύτης αὐτοῦ θά λάβῃ μίαν ἔγχρωμον εἰκόνα.

ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ

Πέτρος, Τί περίεργος καὶ ἀχόρταγος κόσμος, ὅλο νέα ἔργα πρέπει νὰ τοὺς δίδωμεν διὰ νὰ μᾶς δίδουν τὴν παλοδραχμὴ τους. Τί νὰ τοὺς δώσῃ κανεὶς τώρα . . . .

Μιχάλης, Οἱ ἀνθρωποφάγοι! . . . θὰ μᾶς φᾶνε μὲ τὰς ἀπαιτήσεις των.

Πέτρος. Ὠραία ἰδέα, εὖγε! οἱ ἀνθρωποφάγοι! οἱ ἀνθρωποφάγοι, λαμπρά! λαμπρά ἰδέα!

Μιχάλης. Τί . . . τί;

Πέτρος. Λαμπρά! οἱ ἀνθρωποφάγοι! . . . αὖριον τοὺς δίδομεν τοὺς ἀ ν θ ρ ω π ο φ ά γ ο υ ς . . . . νέον ἔργον, τὸ βεκλαμάρομεν καὶ ἔχει ὁ θεός. . . .

Μιχάλης. Τί εἶνε ὁ κόσμος! Ἐχει γοῦστο νὰ πιάσῃ, ἕως ὅτου βρέξῃ καὶ ἔχει ὁ θεός!

Πέτρος. (γελῶν). Ἔτσι γίνονται τὰ ὠραῖα καὶ ἔκτακτα ἔργα! . . . .

ΟΙ ΣΟΦΟΙ ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ὁ καλεῖτερος καὶ ἀσφαλέστερος τρόπος, ἵνα γνωρίσῃς μίαν γυναῖκα καλῶς, εἶναι νὰ γνωρίσῃς ποία εἶναι ἡ φίλη της. Ἄλλ' εἰάν δὲν ἔχῃ φίλην, νυμφεύθητι τὴν γυναῖκα ταύτην, εἶναι γὰρ ἐντελεστάτη!

⚡

Διὰ τὰς γυναῖκας πᾶσα κολακεία εἶναι καλή. Ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀρέσκειν εἶναι τόσο ἰσχυρὰ

παρ' αὐταῖς, ὥστε ροφῶσι τὸν ἔπαινον μεθ' ὁσῆς ἀπληστείας γαλῆ νῆστις ροφᾷ πινίκιον γάλακτος.

⚡

Μήτηρ μεταβαίνουσα εἰς τὸν χορὸν, εἶναι συμβολαιογράφος μετημφιεσμένος.

⚡

Ὁ βίος τῆς γυναῖκός εἶναι παράφορος κίνησις, πυρετώδης ἀγωνία, νομισματικὸς χορὸς, σύγχυσις φρενῶν καὶ ταραχὴ ἀτελείτητος Διατελεῖ διαρκῶς ἐν κλύδωνι ἀπωλείας χρόνου καὶ γνώσεως, σκέψεων καὶ ἰδεῶν, ἀρχῶν καὶ σταθερότητος. Δὲν ἐνδύεται, ἀλλὰ μεταμφιέζεται, δὲν ὁμιλεῖ, ἀλλὰ λησμονεῖ. Ἐνεργεῖν καὶ λησμονεῖν τὰ συστατικά της.

Φρίκ.

Αἶνιγμα βον.

Εἶμαι πυρὰ καὶ πυρὰ δὲν εἶμαι
Τρῶγω ὡς σκώληξ ὅτι μοῦ κάμνει κακό.
Πλὴν εἰς τὰ στόματα πάντων κείμαι
Ὅταν σιμὰ σου ἔρχομαι σὺν ξαφνικό.

Λύσις τοῦ 4 αἰνίγματος.

Ἡ ἠχώ. Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Διομήδης Πετρόπουλος ἐκ Πειραιῶς, ὁ Χαριτωμένος Γόνος ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ μικρὰ Κικὴ, ἡ Ἀράχνη καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ Σήρου καὶ ἡ Δεσποινὴς Ἀριάδνη ἐκ Βόλου.

Ἀπάντησις. Ἡ κ. Ἄννα Γ. Βλαβιανοῦ, προμηθεύτρια τῆς Βασιλίσσης καὶ τῆς Πριγκιπίσσης Σοφίας καὶ Μαρίας, ἥτις μετεκόμισε τὸ κατ᾽στημά της εἰς τὴν νεοδμητον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως οἰκίαν της, καὶ ἥτις ἔχει τὴν μεγαλειτέραν πηλατεῖαν.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ